ונהגו בני כופרא · בעלי ספינה קרי בני כופרא לפי שזופתין לוחות בזפת: **לגרף בשעת מזיקה** · טוענין לוחות מיד ותע"פ שקיבל שכרה טוען לו לגרף לקטרפסקר: **מעו במנהג תניא מילתא** · היכי שכיחין להו לקבל שכר הולך וסופו לקטרפה כולה: **משום דמתניתא תניא** · למיתר כדקתני שלא עשתה מיס מחיים ללא לאחר מיתה נהוג מנהגו: ס"ג משום דמתניתא תניא מנהגו: **כאן שכקייסו** · לאחר תכיהן לבית הקברות: **גופא דעובדא** · שרלוים לה מר שמואל טוהג כן שהעבדא זאת בשנו הא ודלמי פשיטא דלא שמעתא ליתמר הכי בפירוש ללא שמואל שרלוים לוחו טהג העבדא כן: **דסמוך דודא** · קלמת שקורין קלדי"ר: **דבני מר עוקבא** · יתומים היו: **תקיל ויהיב לה מקיל ומקיל לה** · היה מעכירה לאחרים ושקלה לעצמה מוסרה להם וחוזר ומקבלה בשמשל, לם תסר נמוסתה משלמין לו דמי הסרונה ויהיב ליה דמי תגר: **פחתא** · חסרון מוסתה ונל ס"ד לחשר להלוותן בריבית לי לגרף לה פחתא למה טוענין שכר הולך ומקבלין עליהם המוכרין פחת נחוסתה: **בדיקנני** · ביתומים גדולים שמתמלא זקנם ולין קרוים 'יתומים' שרי: **דסמ מקבלי עלייהו מוסכא דנחשתא** · פחת דמי הנחשת שנשחר כדמפרש ולחיל לכל מה דמיקלי נחשת בשרי דמיה לע"פ שמשלמין לת חוסר המשקל יש פחת בנחשת שהטבר בו הכרוך בחור, וכל נחשת שרוך, דמיו פחותים: **קרוב לשבר** · (ניל סימן) יתומים טוטלין חלק בשכר ולין טוטלין חלק בהפסד לכל רבים ממם לו שלא מה שיתכרו מטושיהם יחלוקו, ולע"ג דבדיקנני לחסר, לאו רבים ממש הוא שלא לבק רבים הוא, ומדלבקן, ובימי לו גזור שלא יכלו מטושיהם להתילם פרוטה לחר פרוטה: **ויהבינן לה זוזא זוזא** · לסטודת לכילתם: **דסגא עריכא** · גרומיות של זהב דודלי שלו הן ולין פקדון ללא עבידי לימני דמפקדי להבת פריכא בפקדון, וכיון דעשיר הוא ויש לו לגבות ממנו לם יתבדו מטושיו יהבינן להו שליה קרוב לשכר ורחוק להפסד: **דמשפו ניכסיה** · שנכסיו שקטין ללנו ולין טרטור על קרקעותיו דמשפו כמו (ישעיה יג) "על הר נשפה שלו נס" ומתרגמינן על פורקן שליה: **בני דינא** · בפני ב"ד שיש להם כח להפקיע נכסי המקבל שלל הימומים ולהתגות עמו קרוב לשכר ורחוק להפסד: מתני'

מעות של יתומים מותר להלוותן בריבית · ס"ת למיפרך תיפוק ליה משום לוה דקעבר בלא תעשך (דברים כג) ללת דעדיפא פריך ס"ג קשבר דלת מחייב לוה משום לת תעשך ללת כשנס המלוה מוחזר: **דקא** מקבלי עלייהו מוסכת דנחשת · משמע לת"ג דקא מקבל נותן עליה זוללת ויוקרא הוה לסור משום דלחריות לת על המקבל לף על גב דלחריות לת הויא ללת משעת שכירה ללת דוקא משום פחת דחוסכת דנחשת שרי ליקח שכר, והא דשרי לעיל (דף סט:) נמי בספינה לגרף ופגרף הייט משום דמקבל עליה קלקול הספינה שמתקלקל הנון בימים ללת משנס למשכיר ללת מה שהיא משתברת ומכלן קשה לפי' ריט"ן שפירש לעיל שמותר ליתן עיסקא למחלית שכר קרוב לשכר ורחוק להפסד כיון דמקבל נותן יוקרא וזולא דל"ג למה הייט לריך כלן לקבל חוסכת דנחשת לת יקבל ללת זולא וטוד דלמרינן לעיל (דף סח:) ותרי תילתי בהפסד ותילתא בלגר למה ליה למיטבד הכי ליקבל עליה הטוען זולא ולישתרי לפילו יהא כל לחריות על המקבל והא דלמרינן לעיל (דף סד:) גבי תמרת לי תקפה ברשותך ומסקינן כיון שמקבל עליה יוקרא וזולא קרוב לזה ולזה הוא הטם שלתי דמכר גמור הוא: **אתא** מריש ויהיב סימנא ושקיל · תימה דהיכי שקיל ע"י סימנא והא מני הלי למימר לקוח הוא ניידי ולי מיימינן לדמא מוקה ליה ובכ"ב בעדים וכ"כ תוס', למטה ובגמטעין כו': [ב] שם ס"ג מעיקרא כו'. ני"ב וכ"כ תוס' בכתובות שם ובימומות קע"ו ב:

הגהות הב"ח

(ל) תום' ד"ה מתע וכו' דטוען נפקד דידך שקלתינהו:

הגהות הגר"א

[א] תום' ד"ה מתע. הטם היה כו'. נ"ב וכ"כ בימומות שם ד"ה וכן ובכתובות שם ב' ותיובו שם דבלן דג"כ מיימינן שמ שפקידו בעדים וכ"כ תוס' למטה ובגמטעין כו': [ב] שם ס"ג מעיקרא כו'. נ"ב וכ"כ תוס' בכתובות שם וביומות קע"ו ב:

גליון השי"ם

תום' ד"ה מתע וכו' הא מני הלי למימר לקוח . עיין מוהן דף ע"ח ע"ב תוס' ד"ה פלניא:

קא א ב מיי' ס"ח מהל' מלוה ולוה הלי יח סמג לאוין קנ טוש"ע י"ד סי' קטו סעיף ג:

קב ג מיי' שם ס"ד כלכה יד ופי"ח מהל' נחלות הלכה ל סמג שם טוש"ע י"ד סי' קס סעיף ח:

קג ד מיי' ס"ה מהל' מלוה הלי ח סמג שם:

קד ה מיי' שם ס"ד הלי יד ופי"ל מהלכות נחלות הלי ל סמג שם טוש"ע ח"מ סי' לג סעיף ח: